

PEVSKI ODSEK »GRAFIKA« V LJUBLJANI

PRIREDI

V PONEDELJEK, 21. DEC. 1925
V DVORANI FILHARMONIČNE
DRUŽBE NA KONGRES. TRGU

KONCERT

POD VODSTVOM G. PROFESORJA
GRÖBMINGA IN S SODELOVANJEM
MUZIKE DRAVSKE DIVIZ. OBLASTI
POD VODSTVOM GOSP. DR. ČERINA

CENE: SEDEŽI 20, 15, 13, 12, 10 DIN
STOJIŠČA NA BALKONU PO 5 DIN

★
ZAČETEK TOČNO OB 8. ZVEČER

SPORED:

- I. pl. Zajc Curičica mala
V. Vodopivec Da veš!
E. Adamič Ljubica vstani...
A. Hajdrih Cerkvica
V. Vodopivec Na poljani
E. Adamič Lucipeter ban

ODMOR

- Oton Nicolai Uvertura k operi
»Vesele žene windsorske«
Svira muzika Dravske divizije
E. Grieg Landkjending
(Nova zemlja) - Moški zbor z
bariton-solom in orkestrom
Bariton poje gosp. L. Sekula

CURIČICA MALA

Curičica mala vrtom skakutala,
roso cvieče brala, pa razmišljat stala,
kome bi ga dala.

Ljuto zaplakala, sebe proklinjala,
što je tako mala, a ljubiti' bi znala.

Oj, da je začarala vojna tako mala,
oj, onda bi znala, kom bi cvieče dala.
Ljubiti bi znala, curičica mala!

Šta će? još je mala, curičica mala,
a ljubiti' bi znala. Šta će, još je mala.

DA VEŠ

Pa si mi ti zamerila, da sem ti rekel dete,
češ, da dorasla si dekle in da več nisi dete.

Ne vem, če sem te prav umel, a čuj in se ne čudi.
Gorje, gorje, če si le dekle in ne več dete tudi.

LJUBICA, VSTANI, VPIHNI LUČ!

Ljubica, vstani, vpihni luč,
hitro daj meni od kamre ključ!

Kaj bi vstajala, pihala luč,
sam ti moj ljubi si kamre ključ!

Jaz pa sem sama ta svetla luč,
ti bom svetila celo noč.

CERKVICA

Cerkvica tam gor sameva, tiho zre v dolinski mir,
dol po travniku prepeva deček mlad, vesel pastir.

Žalostno zdaj zvonček poje, jok pogrebcev zadoni,
tudi tebi, deček mladi, enkrat gori zadoni.

NA POLJANI

Na poljani več dan ne blišči,
v noč zavita prostrana je dalj,
vsaka cvetka tam v polju duhti
in tam piska nekdo na piščal.

A jaz mislim na druge noči,
ah in Bog zna, zakaj vse tako,
a jaz mislim na dvoje oči,
ki so sijale v mladost mojo.

LUCIPETER BAN

(Medjimursko besedilo.)

Rase, rase vinska rozga,
rozga zelena,
na njoj rase sladko vince,
vince čerleno.

Njega toči krčmarica,
mlada Katica,
njega pije Lucipeter,
varaždinski ban.

Njega kara kralj Matiaš,
zemlje gospodar,
Ne karaj me kralj Matiaš,
zemlje gospodar.

Da bi videl krčmaricu,
lepu Katicu,
ti bi zapil celu Peštu
i pol Budima.

Ti bi zapil vrana konja,
srebrom kovana,
i to ne bi bilo dosta
ni za jeden dan.

NOVA ZEMLJA

To bil je Olav Trygvason, plove zdaj na sever tja,
daleč do nov'ga kraljestva svoj'ga, nikdo ne čaka ga.
Kroži mu pogled po morju: »Kaj tam temno se dviga na obzorju.«

To bil je Olav Trygvason, brez dohoda je obal.
Vse mlade želje kraljevanja moč je razdrila skal!
Dokler nekdo pomorščakov bele krove zagleda iz oblakov.

To bil je Olav Trygvason, zjasni se mu zdaj oko.
Hramov visokih vidi zide, kupol blestečih sto.
Razodene željo tajno, s svojci bivati v tej deželi trajno.

Zemlja odpre svoj čarni kras, slapi zašume okrog,
vihre divjale so po morju, v miru počiva log.
Orgle pojó, pozvanja, beseduje kralj, kakor da sanja:

Tu bo stavba templja stala, kot nepremagljiva skala.
Srce bije, zdrgetava, naj se Bogu poje slava!
Vera moja je velika, kakor čisti vrh sneznika,
čista, svetla naj stoluje, sam naj Bog jo napolnjuje.
Kakor Olav vsi molimo in Boga na vek častimo.

Srce bije, zdrgetava, naj se Bogu poje slava!
Vera moja je velika, kakor čisti vrh sneznika,
čista, svetla naj stoluje, sam naj Bog jo napolnjuje.
Sam naj Bog polni jo!